

Ivan Lehotský: Dohoda o obrannej spolupráci s USA? A nebol by náhodou správnejší názov Dohoda o napomáhaní pri útočných vojnách USA“?

- CZ24 News | 4. února 2022

SLOVENSKO/USA: Tá zmluva je vraj o obrane. Tak sa aj volá: v slovenskej mutácii má názov „Dohoda o spolupráci v oblasti obrany“ (v anglickom origináli potom „Defense Cooperation Agreement“). Lenže je pár detailov naznačujúcich, že sa pri tom trochu zavádza

V názve tej zmluvy sa naozaj spomína slovo „obrana“. Ale o obranu koho by malo ísť? O obranu viac ako 6000 km vzdialených Spojených štátov severoamerických? To sotva môže niekto myslieť vážne, teda okrem tých, ktorí nepoznajú glóbus, alebo tých, ktorí to majú zaplatené, či tých, ktorí sú patologickými prípadmi ťažkej intoxikácie propagandistickými euroatlantickými bludmi.

Alebo má ísť o obranu Slovenska? Skúsme sa zamyslieť nad tým, ako a pred kým by nás mohla ochrániť uvedená zmluva s Američanmi.

Pravdovravní ministri Korčok a Nad', ktorých si bude história pamätať, vravia, že Američania na Slovensku nebudú mať základne ani vojakov. Ale ako s nami teda budú tí naši partneri v oblasti obrany spolupracovať, keď tu nebudú? Kvôli tomu, aby nám po telefóne na diaľku dávali dobré rady? Predpokladajme, že preto by sme takú zmluvu asi neuzatvárali. V takom prípade jediná ako-tak logická odpoveď by zrejme znela, že oni sem prídu ešte predtým, ako na nás nepriateľ zaútočí.

Predstavme si, ako by to asi mohlo v praxi vyzeráť. Na Slovensko sa budú chystať zaútočiť napríklad somálski piráti alebo patagónski gaučovia. Písomne nám oznámia, že na budúci mesiac v stredu plávajú po Dunaji priplávať ku Gabčíkovu, tam zakotviť a odtiaľ plazením a prískokmi zaútočiť na hlavné mesto. Spojené štáty však naložia do svojich veľkokapacitných lietadiel C-17 Globemaster III svoje kontajnerové súpravy DABS (písali sme o nich [tu](#)), priletia do Kuchyne a na Sliač, v priebehu pár hodín tam postavia svoje letecké základne a keď nepriateľ príde, ochránia nás.

Áno, to by mohlo byť ono, lenže... je tu pár drobných zádrhelov. Čo ak nám tí somálski piráti alebo patagónski gaučovia vopred neoznámia, že sa chystajú nás napadnúť? Niektorí zákerní nepriatelia to tak robia: zaútočia bez toho, aby to vopred oznámili. A teda tí naši partneri, aby nás naozaj ochránili, by tu museli táboriť trvale – lenže ako sme už spomenuli, takýto hoax naši pravdovravní ministri Korčok a Nad' už raz a navždy rezolútne vyvrátili.

Ak tu však naši partneri vo vojenskej oblasti majú byť iba občas, keď sa im to bude hodiť, tak to potom vôbec nepripomína obranu (ktorá by mala byť trvalá), ale skôr prípravu na útok, pri ktorom si útočník sám určuje jeho termín – zamýšľal sa nad vecou minule sused Borovička, hoci on je neočkovaný, takže tomu figu rozumie.

Lenže faktom je, že mobilný systém leteckých základní bol Spojenými štátmi pred pár rokmi vyvinutý a určený na to, aby umožnil americkým leteckým silám expandovať z tradičných amerických „mega“ leteckých základní v západnej Európe na letecké základne v „priateľskej východnej Európe“, kde USA nemajú stálu prítomnosť. Inými slovami, priblížiť sa až takmer k hraniciam ruskojazyčného sveta.

Prečo až tak blízko k Rusku? Z tlačoviek jastrabov z Pentagonu vieme, že to je súčasť plánu nečakane zaútočiť na Rusko a poraziť ho súčasným útokom mnohých strojov všetkých možných kategórií z mnohých letísk a zahltením jeho obranyschopnosti veľkou kvantitatívnou presilou. Podľa ich optimistických kalkulácií ruský odvetný úder síce zničí známe veľké vojenské letiská v západnej Európe, ale nemusel by stihnúť zničiť všetky menšie letiská v krajinách východoeurópskych priateľov USA, na ktorých by boli umiestnené DABS základne.

Keď sa na zmluvu o „obrannej spolupráci“ s USA a jej prínos k bezpečnosti a obrane Slovenskej republiky pozrieme z tohto uhla pohľadu, tak tam vidíme niekoľko možných pozitívnych momentov. Po prvé, je tu určitá šanca, že niektoré z odvetných ruských (jadrových, hypersonických či iných) úderov by nemuseli doraziť až na naše územie a časť obyvateľstva by mohla pri troche šťastia toto americké vojnové (samozrejme obranné) dobrodružstvo prežiť.

Okrem toho, v prípade jadrového konfliktu môže byť niekedy výhodou byť v epicentre. Je to príjemnejšie než sa pred smrťou najprv týždne trápiť v rádioaktívnych ruinách.

A napokon, aby sme boli spravodliví, tieto predsunuté americké letecké základne nie sú iba čisto útočné, ale majú aj určitý obranný rys. V štandardnom vybavení súprav DABS totiž sú aj zariadenia pre bezpečnostné sily na potláčanie nepokojov. Nie je špecifikované aké presne – či len obušky, spreje a pištole na gumové projektily, alebo aj vodné delá – ale každému je iste jasné, že potláčanie nepokojov (v prípade Sliača možno nepokojných medvedov?) je čisto obranná činnosť.

Lenže napriek tomu všetkému musíme konštatovať, že uvedená zmluva nie je príliš o obrane, ale skôr o útoku na Rusko.

A vlastne ani slovo spolupráca nie je príliš príhodné. To slovo v danom kontexte totiž pripomína ten známy vtip o slonovi a mravcovi, ktorí kráčajú po moste a mravec slonovi hovorí: „ale riadne dupoceme“. Ak by skutočne došlo k vojne, tak by hore a dole lietali rakety a slovenské ozbrojené sily by boli čosi ako tretí náhradný brankár na hokejovom zápase sediaci hore na tribúne v texaskách.

A preto by sme chceli navrhnúť ctenému panstvu zmeniť názov tej zmluvy. Nie „Dohoda o obrannej spolupráci s USA“, ale správne by ten názov mohol znieť napríklad „Dohoda o napomáhaní pri útočných vojnách USA“.

AUTOR: Ivan Lehotský